

OKÓLNIK MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 lipca 1951 r.

w sprawie obliczania odpisów na fundusz zakładowy w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych, opłacających podatek obrotowy w wysokości różnicy pomiędzy ceną zbytu a kosztami własnymi, zwiększonymi o zysk, określony w procencie planowym.

Jednym z warunków dokonywania odpisów na fundusz zakładowy w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych — w myśl § 1 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 marca 1951 r. w sprawie wykonania ustawy o funduszu zakładowym (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 151) — jest konieczność uzyskania zysku bilansowego w rozmiarach; ustalonych planem finansowym.

Wspomniany przepis w interpretacji podanej w niniejszym okólniku stosuje się również do tych państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, które zgodnie z § 15 pkt 3 lit. b) uchwały Nr 62 Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1951 r. w sprawie podatku obrotowego od jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-12, poz. 175) obowiązane są do płacenia podatku obrotowego w wysokości różnicy pomiędzy ceną zbytu a kosztami własnymi, zwiększonymi o zysk, określony w procencie planowym.

W państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych, opłacających podatek obrotowy w tej formie, rozmiary zysku bilansowego są wprost proporcjonalne do kosztów własnych realizacji. Stąd przedsiębiorstwa, które wykonały zadanie w zakresie obniżenia kosztów bądź je przekroczyły, mogą osiągnąć niższe wyniki bilansowe od zaplanowanych.

Przedsiębiorstwa, o których mowa wyżej, przeprowadzają odpisy na fundusz zakładowy według stawek ustalonych w obowiązujących przepisach dla zysku planowego i ponadplanowego pod warunkiem, że akumulacja rzeczywista danego okresu (podatek obrotowy plus zyski osiągnięte lub przekroczone wskaźnik procentowy, wynikający z zatwierdzonego planu finansowego.

Przez wskaźnik procentowy, wynikający z planu finansowego, rozumie się wyrażony w procentach stosunek akumulacji do realizacji. Wskaźnik procentowy danego kwartału oblicza się analogicznie przyjmując dla wyliczeń liczby rzeczywiste, wynikające ze sprawozdawczości finansowej danego kwartału.

Jeżeli akumulacja rzeczywista danego okresu osiągnie lub przekroczy wskaźnik procentowy, wynikający z zatwierdzonego planu finansowego, obliczenie podstawy odpisów na fundusz zakładowy danego okresu następuje przez odjęcie od sumy realizacji tego okresu następujących elementów:

- kosztu własnego realizacji,
- podatku obrotowego, obliczonego od realizacji według stawki procentowej, wynikającej z planu finansowego,

c) ostatecznego rezultatu zapisów na kontach klasy 2 jednolitego planu kont.

Z tak ustalonej kwoty część równającą się narzutowi na koszt własny realizacji (zysk określony w procencie planowym x koszt własny realizacji : 100) stanowi zysk, od którego obliczyć należy odpisy na fundusz zakładowy według stawek ustalonych dla zysku planowego; resztę przyjmuje się jako zysk ponadplanowy, a odpisy na fundusz oblicza się według stawek ustalonych dla zysku ponadplanowego.

Państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe, objęte przepisami niniejszego okólnika, tracą prawo do odpisów na fundusz zakładowy, jeśli nie osiągną dla akumulacji danego kwartału wskaźnika procentowego, wynikającego z planu.

P r z y k ł a d :

	Plan	Wykonanie
Realizacja (sprzedaż)	200	200
Koszt własny realizacji	160	150
Narzut zysku w wysokości 5%	8	7.5
	168	157.5
Podatek obrotowy stanowi w tym przykładowie 16% sumy realizacji	32	42.5
Saldo W-n kont klasy 2 J.P.K.	3	3
Zysk bilansowy	5	4.5
	8	7.5

Obliczenie podstawy odpisów na fundusz zakładowy

Realizacja (sprzedaż)	200	
Koszt własny realizacji	150	
Podatek obrotowy (16% od sumy realizacji)	32	
Saldo W-n kont klasy 2 J.P.K.	3	185
Podstawa do obliczenia odpisów na fundusz zakładowy	15	
Zysk planowy 5% od kosztu własnego realizacji, tj. od 150	7.5	(stawka dla zysku planowego, np. 20%)
Zysk ponadplanowy	7.5	(stawka dla zysku ponadplanowego, np. 20%)

Minister Finansów: K. Dąbrowski